

Gode år i Sparekassen Vestergade 2

Foto: Erik Damgaard

"Det var godt nok et fuldtidsjob helt bogstaveligt. Når jeg gik til bageren om lørdagen eller om søndagen", fortalte Erik, "så fik jeg låneansøgninger med hjem fra folk, som jeg mødte på min vej. Det kunne selvfølgelig godt ind i mellem blive lidt for meget, men så tog jeg en tur i sejl båden". Men Erik Damgaard mindes sine år i Sparekassen i Hou fra 1972-1987, som nogle gode år, først som fuldmægtig og de sidste 3 år som leder. Han syntes, at det var trist at være med til at lukke filialen i 1987, for som han sagde: "Jeg kendte jo Gud og hver mand i Hou".

I 70erne kendte alle hinanden i Hou, modsat nu, hvor byen er vokset og der er kommet mange tilflyttere til og den gamle generation med alle originalerne er faldet bort.

Erik stammer fra Hundslund, men havde og har et godt kendskab til Hou. Han er kommet til byen siden sin skoletid, og det var helt naturligt for ham, at han fik venner i Hou, da han gik i skole med Houbørnene på Den private Realskole i Odder i starten af 60erne. Han giftede sig ind i en af storfamilierne i Hou "familien Pedersen" og flyttede til Hou fra Gylling med sin kone og to børn i 1970 og bor her stadig.

Sparekassen SDS blev bygget i 1971. Sparekassen købte den gamle utidssvarende bygning på hjørnet af Vestergade og Søndergade i 1970 af købmand Rasmussen og rev den ned og byggede en ny og moderne bygning. Her ses to billeder fra åbningen. Sparekassen eller UNIBank, som den senere kom til at hedde, syntes alle i Hou på det tidspunkt var meget moderne, både udvendigt og indvendigt.

Erik havde to gode kollegaer i Karen Jensen og Elin Chrillesen, som begge var fra Hou. De delte jobbet som kasserer, og de kendte kunderne personligt, og kunderne kendte dem. Vi havde et dejligt arbejdsmiljø, men selvfølgelig var det svært, sagde Erik: "Når jeg skulle sige nej til folk, som jeg kendte godt, fordi økonomien ikke tillod det, men den gensidige tillid og respekt blev aldrig sat over styr". Erik nød stor respekt og udfyldte hvert eneste år over 100 selvangivelser for folk, og ingen foreningsbestyrelse går forgæves den dag i dag til Erik, hvis de mangler en revisor til at gennemgå regnskabet inden generalforsamlingen. Det nyder lokalarkivet også godt af. Til spørgsmålet om han kunne huske en sjov kundeoplevelse, var svaret da også: "Jeg har tavshedspligt".